

det ett typiskt utslag av de nära förbindelserna mellan Carl och entomologerna i Finland. En otvungen och glad samvaro kännetecknade expeditionen, och den anda av trivsel och kamratskap som skapades var nog till största delen Carls förtjänst. Han återkom också många gånger under senare år till upplevelserna under denna fältarbetsommar 1949, som han värderade som den mest stimulerande färd han varit med om. Då de fyra deltagarna sammanträffade i de glada

minnenas tecken för ett år sedan – i samband med att Carl, som första utlänning, tilldelades Suomen hyöteistieteellinen seuras Saalas-medalj – anade vi föga att denna sammankomst skulle vara den sista i vilken vi alla fyra skulle delta.

De många vännerna i Finland skall alltid bevara Carl H. Lindroth i ett ljusst minne.

Harry Krogerus

Carl H. Lindroth – en gammal vän

Som gammal vän till Carl vill jag i samband med hans bortgång gärna efterkomma redaktionens anmodan till mig att skriva några personliga minnesord om honom.

Vi lärde känna varandra någon gång i mitten på 1920-talet. Den direkta anledningen till vår bekantskap var en på Omberg funnen, för landet ny jordlöpare (*Harpalus rufitarsis* Dft), som varken min dåvarande läromästare och hjälpsamme vän Anton Jansson eller jag själv med säkerhet kunde bestämma. Jansson rådde mig att sända djuren till den redan då namnkunnige carabid-specialisten, fil.mag. Carl H. Lindroth, som utan större möda fastställde det rätta namnet på arten, liksom senare vid andra tillfällen på många andra av samma familj. Redan då erhöll jag ett starkt intryck av Carls stora hjälpsamhet och brinnande intresse för allt som gällde svenska skalbaggar, carabiderna i synnerhet.

Det blev en bekantskap värd att odla och som snart skulle följas av personliga sammanträffande, ej minst under Carls Motala-tid, då vi särskilt ofta brukade träffas, ej sällan under festliga former debatterande aktuella entomologiska spörsmål eller under gemensamma exkursioner på Omberg eller i Motalas omgivning. Fasta vänskapsband knöts, som orubbligt bestått under mer än 50 år.

Vi befann oss vid den tiden i ungefär samma utgångsläge vad de ekonomiska resurserna beträffar, båda hade vi ont om slantarna, dåligt med fritid – semesterledighet var under de åren knappast "uppfunnen" – små möjligheter att få ens blygsamma anslag för forskningsresor utanför hemtrakten. Men en obetvinglig lust att ändå göra sådana fanns vid våra samtal därom alltid

med i bilden, och så kom det sig att vi ej utan ekonomiska uppoffringar 1930 gjorde en drygt tre veckor lång resa till övre Norrlands kustland och 1933 en ungefär lika långvarig färd längs Klarälven från mynningen till dess källsjö Fämunden i Norge. Vid dessa resor, då vi levde under ganska primitiva förhållanden, kom vi varandra så att säga närmare in på livet, både entomologiskt och rent mänskligt. Jag lärde mig då än bättre att uppskatta Carls stora kunnighet på olika entomologiska områden – varvid han i många stycken blev mig en god läromästare. Han hade otrolig arbetsförmåga och uthållighet såväl ute som på arbetsrummet. Man kunde följa hans speciella sätt att bedriva fältstudier, då man ofta såg honom ligga på magen vid någon intressant markfläck grundligt undersökande allt som där rörde sig, något som rörde hans utpräglade håg att tränga till botten med problemen. Redan vid denna tid framträdde också tydligt hans stora intresse för de djurgeografiska frågorna, som senare kom att spela en så betydelsefull roll i hans forskning.

Men Carl var ingalunda någon enstöring eller inåtvänd människa. Alltid var han beredd att öppet meddela sina erfarenheter och rön, gamla som nya, aldrig möttes den frågvis av ett otåligt eller ovänligt svar, ofta berörde han saker och ting av de mest skiftande slag med den lekfulla och spjuveraktiga humor, som hela livet var hans särmerke. Och när arbetet för dagen var slut och kvällen kom, kunde han ofta släppa sig lös, som då han i den lilla gästgivaregården i Nederkalix under vår Norrlandsresa till allas förvåning i blåstall och gummistövlar slog sig ner vid pianot och mäterligt spelade Chopin och Beethoven.

Eller då han sista dagen av vår Klarälvsresa efter en liten uppsluppen festmåltid på Stadshotellet långt efter stängningsdags och restaurangmusiken (som fanns på den tiden) lämnat lokalen, trots hovmästarens ideliga blinkande med ljuset, intensivt trakterade pianot ända tills instrumentlocket obönhörligt slogs igen – och för säkerhets skull låstes.

Efter dessa resor med många oförglömliga minnen skildes så småningom våra vägar, då vi kom att bo i olika delar av landet. Men en nära kontakt bibehölls alltjämt brevledes eller vid personliga sammanträffanden en eller flera gånger om året. Under denna långa följd av år har jag

mycket att vara Carl tacksam för. Han har varit en verkligt trofast vän, på hans ord har man alltid kunnat lita, hans sällskap var i högsta grad stimulerande. Generöst gav han uppmanande råd i det entomologiska arbetet och han var ett ovärderligt stöd och en god hjälpare, ej minst när det gällde att söka forskningsanslag för undersökningar och tryckning av resultat. Därför känns hans alltför tidiga död som ett hårt slag även för mig personligen och jag kommer att sakna honom mycket.

Thure Palm

Förteckning över Carl H. Lindroths skrifter

1924. Coleopterologiska notiser. – Ent. Tidskr. 45:131–138.
1928. För Sverige nya Coleoptera. – Ent. Tidskr. 49:216–218.
Zur Land-Evertebratenfauna Islands. I:1–52. – Göteborgs Vetenskaps- och Vitterhets-Samhälles Handlingar (GVVSH), F 5, Ser B, Bd 1, Nr 4.
1929. Zur Land-Evertebratenfauna Islands. II:1–34. – GVVSH, F 5, Ser B, Bd 1, Nr 6.
1930. Anmärkningar till några svenska Heteromeres. – Ent. Tidskr. 51:112–133.
1931. Die Insektenfauna Islands und ihre Probleme. – Zool. Bidr. Uppsala, Band 13:1–599.
1932. Über fünf Coleopteren-Arten C. G. Thomsons der Gattungen *Amara* Bon., *Hylophilus* Berth. und *Ceuthorrhynchus* Germ. – Ent. Tidskr. 53:225–232.
Über die Geschichte der färöischen und isländischen Fauna. – Arch. Naturgesch. Band 1:673–675.
Timotejvecklaren (*Tortrix paleana* HB.) ett skadedjur på vallar. – Medd. från Centralanst. f. försöksväsendet på jordbruksområdet 423:1–32.
Isländische Spinnentiere I. Opiliones, Chernetes, Araneae. – GVVSH F 5, Ser B, Band 2, Nr 7:1–36 (tills. m. K. L. Henriksen m fl).
1933. För Sverige nya Coleoptera jämte några dementier. – Ent. Tidskr. 54:106–120.
- Die Gattung *Tropiphorus* Schönh. (Col. Curculionidae) in Nordeuropa und ihre Verbreitung. – Zoographica 1:333–352. Heteromera. – Svensk insektfauna 9:1–158.
1934. Bidrag till kännedomen om Coleopterafaunan i Övre Norrlands kustland. Faunistiska, ekologiska och djurgeografiska studier. – GVVSH, F 5, Ser B, Bd 4, Nr 3:1–127. (tills. m. T. Palm).
För Sverige nya Coleoptera II. – Ent. Tidskr. 55:273–280. (tills. m. T. Palm).
Neuronia phalaenoides L. iakttagen i antal i övre Klarälvdalen. – Ent. Tidskr. 55:322. (tills. m. T. Palm).
1935. The British Species of *Ophonus* Steph. – Ent. Mon. Mag. London 71:31–35.
Die Coleopterenfauna am See Pjeskejaure im schwedischen Lappland. – Ark. zool. Stockholm, Bd 28A, Nr 8:1–60.
The Boreo-British Coleoptera. A study of the faunistic connections between the British Isles and Scandinavia. – Zoographica 2:579–634.
Zur Systematik fennoskandischer Carabiden. – Ent. Tidskr. 56:179–188.
1936. Coleopterafaunan vid Klarälven. I. Allmän del. – Ark. zool. Stockholm, Bd 28A, Nr 19:1–42 (tills. m. T. Palm).
1937. Bestämningslitteratur för skalbaggar. – Entomologbladet 1:19–26.
Etikettering av insektsamlingar. – Entomologbladet 1:33–36.